בס״ד

אהרון קהלני הי״ד

נולד ב-תרפ״ה 1925, נהרג בכ״ח בחשון התשי״ז 1956.

״ואעמר לך בדמיך חיי״

בס"ד

תוכן עניינים

דבר הסטודנטית 3

דבר התלמידה 4

קורות חייו של טוראי אהרון קהלני 5

הכרזת המדינה 6

מערכת סיני 8

בנימין אחיו של אהרון זוכר 11

סבתא זוהרה-שרה זוכרת 12

אחות של סבתא - בתיה, זוכרת 14

אבא אני זוכר אותך 15

שיר על סבא אהרון קהלני-גבורה /יוכבד פוגרבינסקי 17

איך מגיעים לקבר? *18*

דבר הסטודנטית

זוהי לי השנה השנייה כמדריכה בפרויקט ההנצחה של יד לבנים.

זוהי השנה השנייה שאני מדריכה בה את ורד סעיד. אך הפעם אנו מנציחות יחד אדם חשוב לה - סבא שלה.

הייתה לי הזכות והעונג לפגוש את סבתא זוהרה-שרה ולשמוע מפיה עדות נשכחת של עולה מתימן בשנים הראשונות להקמת המדינה. לא רק על בעלה שמעתי. שמעתי על חייה כעולה חדשה, על החיים במעברות על הקושי למצוא עבודה ולהאכיל ילדים קטנים.

אנו, הצברים, לא זוכים בכל יום להבין לעומק את משמעות הדברים.

אומנם לא הכרתי את אהרון קהלני ז"ל, אך מסיפוריה של סבתא הכרתיו טוב מאוד. הוא היה אדם חזק, לוחם אמיץ, שדאג למשפחתו ונהרג בזמן ששמר על ארצו. הוא היה פטריוט, שבחר לעלות לארץ ישראל בתקופה קשה ודרך ייסורים מתימן ולא נשבר ברגעים קשים. בנה לעצמו ובמו ידיו את ביתו ודאג לאמו ולאחיו הקטנים.

אני רוצה להודות לורד שלא ויתרה גם השנה ונלחמה להנציח את סבה ז"ל, כך אני הכרתיו. אני רוצה להודות לסבתא זוהרה-שרה ולכל המשפחה ולחזק את ידיהם.

תודה לכל העוסקים במלאכה, ידיכם ברוכות.

נטלי כהן.

דבר התלמידה

אנשים טובים באמצע הדרך

בתחילת הדרך חששתי נורא שלא יהיה מספיק חומר או שיהיה קשה מדי.

באותו רגע שהתחלתי הבנתי שנכנסתי לעולם חדש, עולם שלא הכרתי, עולם שקרוב אלי מאוד אבל באותו זמן ככל כך רחוק ממני.

את אהרון לא הכרתי בכלל. ידעתי שהוא הבעל הראשון של סבתי ושהוא נרצח במילוי תפקידו, אבל יותר מזה לא ידעתי כלום!!

לא ידעתי באיזו מלחמה הוא נרצח ומה הוא עשה בחיים שלו.

לאט לאט הכרתי את הדמות המדהימה הזו ועברתי תהליך שלם והרגשתי אותי איתי לאורך כל הדרך של ההכרות.

באותו יום שהלכתי לראיין את אחיו בנימין קרו לי הרבה דברים שהזכירו לי את אהרון.

כשהלכתי ליד לשריון-לטרון פגשתי שם סבא שעזר לי והתחלנו לדבר תוך כדי שיחה התברר שגם הוא היה באותה מלחמה.

הדהים אותי איך מלמעלה הוא ניווט לי את כל הדרך להכרות אתו.

אני מקווה שהעבודה שעשיתי תספק זיכרון ותזכור מי הוא ומה הוא השאיר ועשה בעולם הזה.

ורד סעיד

קורות חייו של טוראי אהרון קהלני

אהרון קהלני נולד בתימן בשנת תרפ"ה (1925 למניינם) להורים סעיד ושמעה, והיה הילד ה-8 במשפחה.

אהרון עלה עם אשתו זוהרה שרה לארץ ישראל בשנת 1949 למניינם.
ומיד גויס לשירות הסדיר, חיל-המילואים.

מיד כשפרצה מלחמת סיני, אהרון גויס למערכה בסיני.

ביום כ"ח במרחשוון תשי"ז (2.11.1956 למניינם), נורו אהרון וחברו מירי צלף. פרטי מותו של אהרון נודעו לאשתו שבועיים לאחר פטירתו של אהרון דרך חבריו שלחמו אתו.

אהרון הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי לשעת-חירום, וביום כ"ח בתשרי תשי"ח (23.10.1957 למניינם) הועבר לבית-הקברות הצבאי שבהר-הרצל בירושלים.

אהרון קהלני ז"ל, השאיר אחריו בת, שני בנים ואישה בחודשים המתקדמים להיריון. לאחר הולדת בנו של אהרון ז"ל, נקרא התינוק על שמו - אהרון.

הכרזת המדינה

בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי .

לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית .

מתוך קשר היסטורי ומסורתי זה חתרו היהודים בכל דור לשוב ולהיאחז במולדתם העתיקה; ובדורות האחרונים שבו לארצם בהמונים, וחלוצים, מעפילים ומגנים הפריחו נשמות, החיו שפתם העברית, בנו כפרים וערים, והקימו ישוב גדל והולך השליט על משקו ותרבותו, שוחר שלום ומגן על עצמו, מביא ברכת הקדמה לכל תושבי הארץ ונושא נפשו לעצמאות ממלכתית.

בשנת תרנ"ז (1897) נתכנס הקונגרס הציוני לקול קריאתו של הוגה חזון המדינה היהודית תיאודור הרצל והכריז על זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו.

זכות זו הוכרה בהצהרת בלפור מיום ב' בנובמבר 1917 ואושרה במנדט מטעם חבר הלאומים, אשר נתן במיוחד תוקף בין-לאומי לקשר ההיסטורי שבין העם היהודי לבין ארץ-ישראל ולזכות העם היהודי להקים מחדש את ביתו הלאומי .

השואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על-ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים .

שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מגיעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל ישרים במולדת עמם.

במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את מלוא-חלקו למאבק האומות השוחרות חירות ושלום נגד כוחות הרשע הנאצי, ובדם חייליו ובמאמצו המלחמתי קנה לו את הזכות להימנות עם העמים מייסדי ברית האומות המאוחדות .

ב-29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל; העצרת תבעה מאת תושבי ארץ-ישראל לאחוז בעצמם בכל הצעדים הנדרשים מצדם הם לביצוע ההחלטה. הכרה זו של האומות המאוחדות בזכות העם היהודי להקים את מדינתו אינה ניתנת להפקעה.

זוהי זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הריבונית .

לפיכך נתכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה ,אור ליום שבת ו' אייר תש"ח, 15 במאי 1948, ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על-ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ-1 באוקטובר 1948 - תפעל מועצת העם כמועצת מדינה זמנית ,ומוסד הביצוע שלה, מנהלת-העם, יהווה את הממשלה הזמנית של המדינה היהודית, אשר תיקרא בשם ישראל.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות .מדינת ישראל תהא מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות והנציגים של האומות המאוחדות בהגשמת החלטת העצרת מיום 29 בנובמבר 1947 ותפעל להקמת האחדות הכלכלית של ארץ-ישראל בשלמותה.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לתת יד לעם היהודי בבניין מדינתו ולקבל את מדינת ישראל לתוך משפחת העמים .

אנו קוראים - גם בתוך התקפת-הדמים הנערכת עלינו זה חדשים - לבני העם הערבי תושבי מדינת ישראל לשמור על שלום וליטול חלקם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה, הזמניים והקבועים.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ועמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית עם העם העברי העצמאי בארצו. מדינת ישראל מוכנה לתרום חלקה במאמץ משותף לקדמת המזרח התיכון כולו.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות להתלכד סביב הישוב בעליה ובבניין ולעמוד לימינו במערכה הגדולה על הגשמת שאיפת הדורות לגאולת ישראל.

מתוך בטחון בצור ישראל הננו חותמים בחתימת ידינו לעדות על הכרזה זו, במושב מועצת המדינה הזמנית, על אדמת המולדת, בעיר תל-אביב, היום הזה, ערב שבת, ה' אייר תש"ח, 14 במאי 1948

אהרון קהלני פגש את יצחק רבין ודיבר אתו. אחרי שאהרון נהרג הביאו בהוקרה למשפחה העתק של מגילת העצמאות עם חתימה של יצחק רבין.

אתכם חיילי צבא ההגנה לישראל
לא נותר אלא להלל
להודות לכם על הפגנת נוכחותכם ביד רמה
בכל רגב של אדמה
בצפונה של הארץ, על גבול הלבנון
ובכל מקום שאתכם הציבו כדי למנוע עוד אסון.
מכאן נשתתף בצערן של המשפחות השכולות,
ולפצועים נאחל בריאות ומיטב ברכות.
נחזק את משפחות החיילים הנעדרים והחטופים,
ואתכם נתפלל לשובם של הבנים.

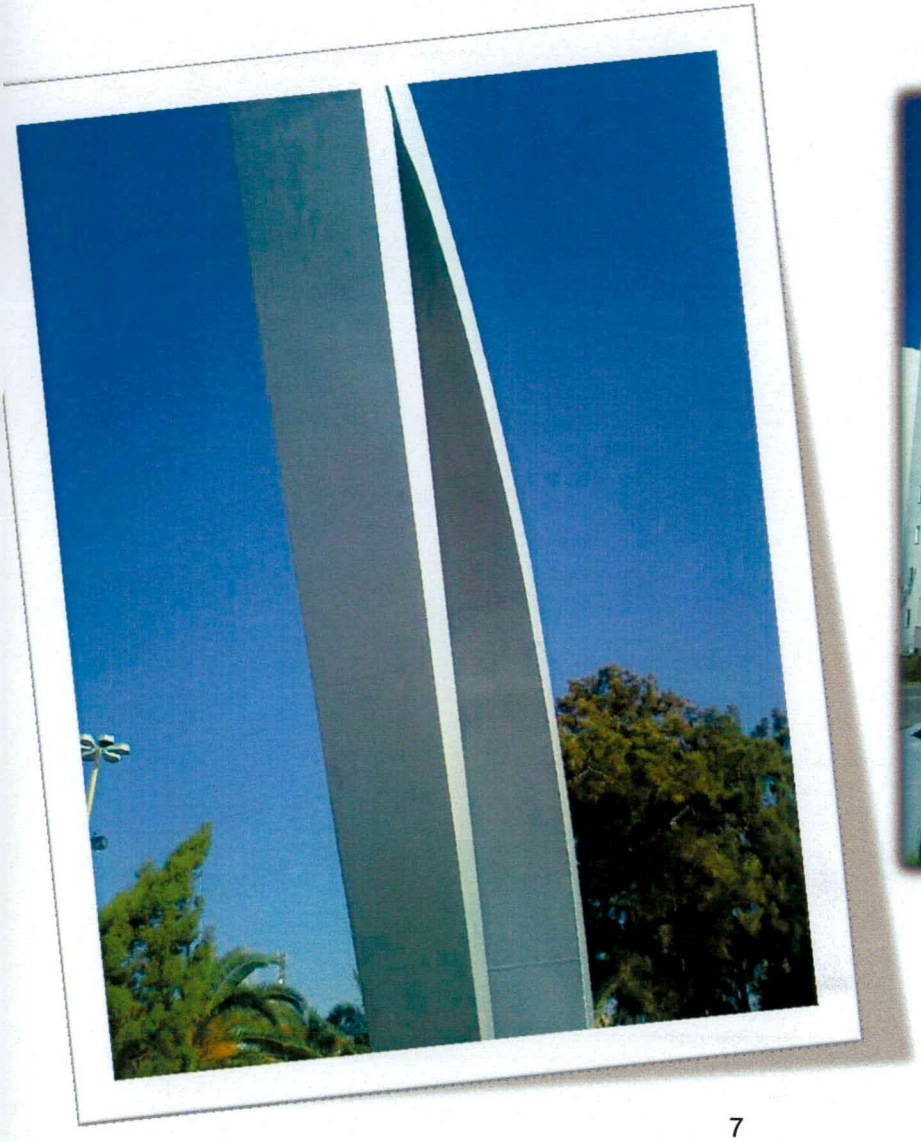

מערכת סיני

בתקופה שקדמה למלחמת סיני עודדה מצרים את פעילות המסתננים מרצועת עזה. היא חתמה על הסכמים לשיתוף פעולה צבאי עם ירדן וסוריה, וריכזה כוחות צבא גדולים ונשק בחצי האי סיני.
בעקבות הלאמת תעלת סואץ, פנתה צרפת לישראל באוגוסט 1956 בהצעה לפעול נגד מצרים בשיתוף פעולה עם בריטניה.
באוקטובר נחתמו הסכמים בין ישראל, צרפת ובריטניה. נחתם גם הסכם בין ישראל לבין צרפת, שבו הובטח שהצרפתים יספקו לישראל הגנה אווירית במקרה של התקפה מצרית.

ב-29 באוקטובר הוצנח גדוד צנחנים של צה"ל בפתח המזרחי של מעבר המתלה בסיני והאזור נכבש לאחר קרב קשה. כוחות נוספים של צה"ל פרצו לסיני, כבשו מוצבים מצריים ותגברו את הכוחות במתלה. ב-30 באוקטובר הציגו צרפת ובריטניה אולטימטום למצרים ולישראל להפסיק את הלחימה ולפנות את כל הכוחות הצבאיים מאזור תעלת סואץ. ישראל קיבלה את האולטימטום ומצרים דחתה אותו. בבוקר ה-31 באוקטובר הפגיזה המשחתת המצרית "איברהים אל-אוואל' את חיפה. חיל הים וחיל האוויר התקיפו את המשחתת, והיא נכנעה לאחר קרב. באותו יום הצטרפו בריטניה וצרפת ללחימה, הפגיזו את שדות התעופה במצרים והשמידו את חיל האוויר המצרי. במקביל כבשו כוחותיהם את פורט סעיד ופורט פואד. הכוחות הישראלים התקדמו במהירות בסיני ובדרך כלל לא נתקלו בהתנגדות מצרית חזקה. ב-5 בנובמבר הובסו כל הכוחות המצריים והושלם כיבוש חצי האי סיני. בהתאם להסכם עם הצרפתים והבריטים, נעצרו כוחות צה"ל במרחק 16 ק"מ מתעלת סואץ. מדינות ערב האחרות לא הצטרפו למלחמה, למרות ההסכמים שלהן להגנה הדדית עם מצרים.
בעקבות לחצים מדיניים כבדים מצד ארצות הברית, ברית המועצות והאו"ם, נאלצה ישראל להסכים לסגת. צרפת ובריטניה פינו את כוחותיהן מאזור התעלה בדצמבר 1956. ישראל השלימה את נסיגתה מכל השטחים שנכבשו במרס 1957. עם זאת, זכתה ישראל בהישגים משמעותיים בזכות המלחמה.

הללי מבצע סיני

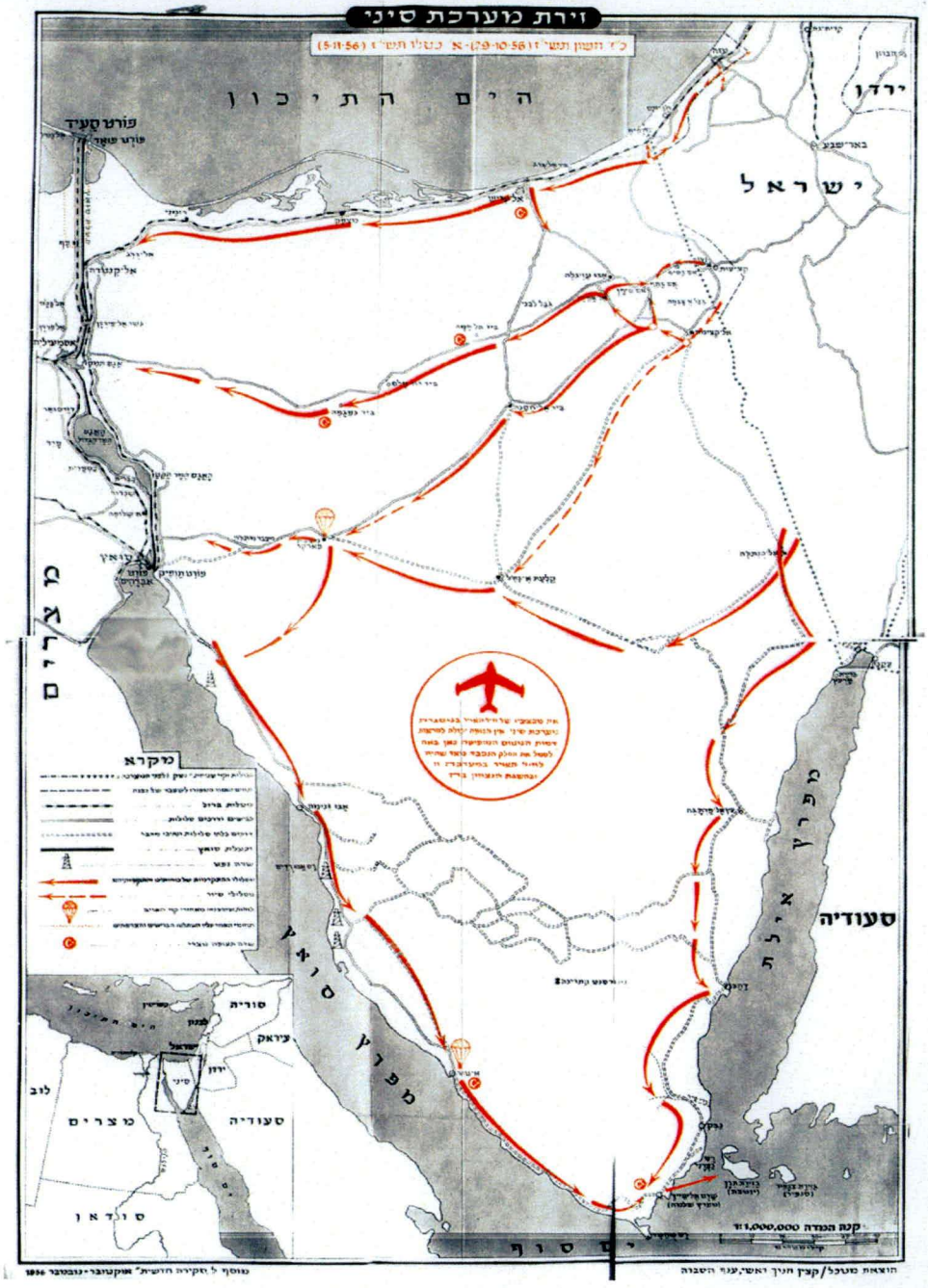

בס"ד

בישראל אפשר לדעת מאיזה דור אתה על ידי זיהוי המלחמה שאליה אתה מתכוון באמרך 'המלחמה' ללא תוספת שמה הפרטי.

כשסבתי בתיה הייתה אומרת 'בזמן המלחמה' ונאנחת,

היה ברור שהיא מתכוונת למה שהיא קראה 'המלחמה העולמית השנייה'.

אמא מימי עד היום קוראת 'המלחמה' אך ורק למלחמת השחרור ולא לאף מלחמה אחרת.

אנחנו, ילדי מלחמת העצמאות וקום המדינה, לחמנו כחיילים צעירים במלחמת ששת הימים, כקצינים במלחמת ההתשה וכמג"מים במלחמת לבנון הראשונה.

אבל התואר 'המלחמה' שמור איתנו למלחמה אחת ויחידה, זו שעיצבה את דמותנו- מלחמת יום הכיפורים.

(עוזי דיין)

בנימין אחיו של אהרון זוכר-

בגלל שאבינו נפטר כשהייתי קטן, שימש לי אהרון כאבא.

אהרון תמיד זרז אותי להתחתן. הוא רצה שהחתונה שלי תהיה חתונה שמחה. הוא ביקש לעשות שבעת ימי משתה (מנהג תימני) וגם לעשות בערב "ג'עלה".

הוא לא ויתר לי ועשה את המשתה עד יום השבת.
הוא לימד אותי את ההפטרה טען שעליי ללמוד כי יגיעו האורחים. ובאמת הגיעו אורחים והיה שמח כמו שאהרון ציפה ורצה. הוא שמח שהתחתנתי.
בגלל שלא היה לנו כסף לכל הקניות לחתונה, אהרון פנה לשכן שלנו וביקש ממנו הלוואה. השכן היה קמצן גדול ולמרות זאת הוא הקשיב לאהרון והלווה לו כסף לחתונה.

פעם אחת אהרון דיבר עם אשתי ואמר לה שהוא אוהב את שרה אשתו כי היא מביאה לו ילדים. הוא תמיד הקשיב בקולה של אשתו.

שרה הייתה גאה באהרון כיוון שעבד בשיפוצים ועזר לאנשים רבים לבנות. הוא היה מומחה גם בתימן וגם בארץ.
הוא היה אדם מדהים, אני לפעמים עזרתי לו ולמדתי ממנו את העבודה.

אחרי אחד מימי המשתה שערכנו, גייסו את אהרון למלחמה "מלחמת קדש".
אהרון היה אמיץ ולא פחד משום דבר. הוא נסע למערכה.
לאחר זמן מה, חזרתי יום אחד הביתה מהעבודה בצפון הארץ וראיתי אנשים רבים שמתגודדים ליד ביתה של שרה. שאלתי מה קרה וסיפרו לי שאחי נפגע מכדור של צלף כשניסה להיכנס לעזה ויחד איתו נהרג חייל נוסף.

אני זוכר שבזמן השבעה דינה בכתה המון וסבא היה מנסה לנחם אותה.
היא רצתה את אבא שלה והסכימה לכל התנאים העיקר שיבוא.
היא סבלה מהאובדן כמו שאנו סבלנו מהאובדן.

את רוב האחים שלי לא הכרתי.
חיים הלך לאתיופיה ומשם לא חזר אף אחד לא יודע מה קרה איתו,
וואלד ניפטר,
שרה ונעומי נחנקו,
שוקר נפטר בארץ ולו נולדו שלושה בנים חיים, יוסף ואברם,

עזרי נפטר בארץ ולו ילד בשם חיים,
ולי יש שני בנים ושלוש בנות.

סבתא זוהרה-שרה זוכרת-

המשפחה של אהרון הייתה אמידה למרות שאבא נפטר הילדים הלכו לחדר וחיו בכבוד.
כשאהרון היה גדול הוא בנה בבית המלכות בשיבם, הוא היה עובד כל השבוע ובחגים ושבתות היה חוזר הביתה.

אהרון ביקש מאבי את ידי אבל הוא ניסה לשדך לי איש זקן ועשיר אבל אני ברחתי וכשאבי הבין שאני לא רוצה להתחתן עם הזקן הוא הסכים לחתן אותי עם אהרון.
אהרון היה שכן שלי וכשהוא היה בן 20 הוא ביקש את ידי שכנים קינאו בקשר והעלילו על אימא של אהרון שהיא מוכרת ערק ולקחו אותה ואת בעלי אהרון לבית הכלא, כשהכול היה כבר מוכן לחתונה.
הבית נהרס והבריחו את בנימין כדי שלא יתאסלם.
בעלי השתחרר אבל עשה עבודות שירות.
אחרי שגמר את השירות הוא שלח מכתב לשדכנים כדי שיעבירו לאבי הודעה שהוא רוצה להתחתן איתי ולעלות איתי לארץ ישראל.
התארסתי בגיל 12 והתחתנו כשאני בת 16 הכרנו דרך שידוך הוא שלח לשדכנים מכתב שבו היה רשום שהוא רוצה להינשא לי ולעלות לארץ איתי.
חודש אחרי החתונה הייתה עלייה לארץ ישראל ובעלי שילם הרבה שוחד כדי שנעלה.
הגענו למעברה והיינו 10 משפחות בקרוון אחד עלינו עם אמו ובנימין.
עזרי אחיו של אהרון עזר לנו בארץ ולא רצינו להישאר שם לכן ביקשנו לעבור ובאמת שהעבירו אותנו.
אנחנו הגענו לאשקלון נתנו לנו קרוון אבל הכול היה בחוץ שירותים ומטבח.
אהרון לא אהב את זה ולכן על הבוקר חיפש לנו מקום אחר לגור הוא מצא קרוון שהכול מוכן בו חוץ מרצפות הוא סידר אותו כדי שנוכל להיכנס לבית וליד הבית היה חדר לאמו נשארנו שם 10 שנים.
מיד כשיסיים לבנות את הבית חיילים הגיעו ואמרו שיש לו צו גיוס ולקחו אותו לצבא, הוא היה שנתיים בצבא. הוא היה סמל מטבח. בעלי היה שבוע בצבא

שבוע בבית וכל פעם שהיה בבית הוא עשה שיפוצים.
כל פעם ביקשו ממנו לעבוד גם אצלם ולעשות להם שיפוצים הכסף לא הספיק כדי שיתפרנסו ולכן הלכתי גם לעבוד.

כשפרצה המלחמה אהרון גויס לצבא ולא שמעתי ממנו הרבה זמן. הייתי בחודש מתקדם להיריון. לאחר שהמלחמה נגמרה שאלתי על אהרון וחיפשתי אותו כמעט בכל מקום. בצבא פחדו לספר לי שהוא נהרג.

בשבת אחרי הלידה איש אחד בא אלי עם בגדים שחורים ואמר לי שאני צריכה ללבוש את הבגדים, שם בעצם התחלתי להבין שמשהו קרה לאהרון.
אני התחלתי לחפש את בעלי בכל בתי החולים עד שבאו אלי 2 חיילים וקצינת נפגעים והם סיפרו לי כל מה שידעו על הצלף ועל איך נרצח.

בעזה הניפו דגל לבן כאות היכנעות, והחיילים וביניהם אהרון, נכנסו לעזה. הצלפים שהתחבאו בבתים, פגעו באהרון והוא מת במקום.

אחות של סבתא- בתיה, זוכרת-

אנחנו מדברים שהסיפור היה בשנות ה50 וגרנו באותה שכונה של אהרון וזוהרה.
באותו לילה היה לילה מאוד סוער, הייתי קטנה והייתי מאוד חולה באותה תקופה היו לי שיעולים והתחלתי להקיא דם.
אבא שלי נבהל ורץ אל אהרון ואחותי זוהרה וסיפר להם על החולי וההקאות שלי.
לא היה טלפונים שאפשר להתקשר, אם היה צריך משהו היה צריך ללכת.
אהרון בא בריצה אלינו לקח אותי בידיים ורץ איתי לרופא.
היה בשכונה רק רופא אחד, אהרון דפק אבל הרופא לא שמע כי הוא היה בקומה השנייה אז הוא צלצל בפעמון והרופא ירד ופתח את הדלת.

אהרון סיפר לו את מה שאבא שלי סיפר לו, והרופא לקח אותי לקומה השנייה ובדק אותי. הרופא אמר להזמין אמבולנס כי הייתה לי שחפת.

אהרון הזמין אמבולנס וכשהאמבולנס הגיע אהרון עלה איתי ולקחו אותי לבית חולים בתל אביב.

בתל אביב הייתי בבידוד בגלל השחפת.

אם אהרון לא היה רץ ולוקח אותי בגשם לרופא לא בטוח שהיתי בחיים.

אהרון היה בנאי וכדי שלנשים הזקנות יהיה נוח הוא הכין להן ספסלים מיוחדים שיהיו נוחים.

אבא אני זוכר אותך

אהרון קהלני ז"ל היה גיבור חיל ואיש חזק להדהים,
וכאשר באו קציני הצבא לבית המשפחה במגדל
להודיע על כי נפל בקרב כתוצאה מכדור שפגע בו,

סירבה המשפחה לקבל זאת או להבין זאת בטענה
שלא יכול להיות שכדור הרג אדם / איש כזה חזק.

אהרון קהלני ז"ל מת מות גיבורים, כאשר נחלץ לעזרת
חברו ליחידה שכנו במגדל (קיר משותף בין הבתים),
אברהם חרזי.

בנך, זכריה

תמיד תישאר לי פינה קטנה שלך

זיכרון קטן ממך

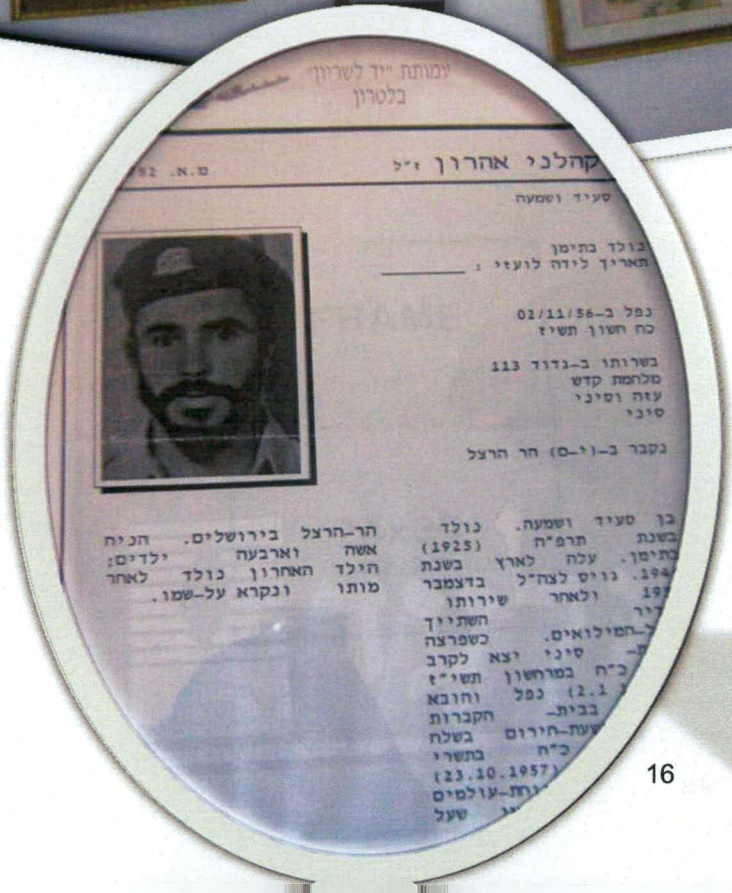

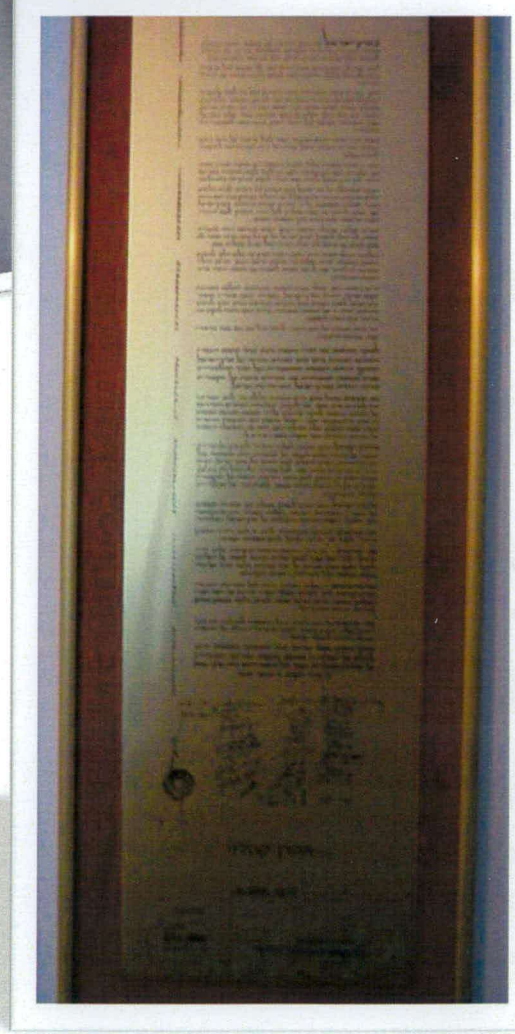

שיר על סבא אהרון קהלני-גבורה /יוכבד פוגרבינסקי.

כל אלה שאיתם לחמתי.

כל אלה שאיתם נפלתי.

כל אלה כל אלה הם חלק מאותה גבורה יהודית.

דורות של קברים.

קברים אדומים.

שרידים בנויים של אומה נצחית.

כל אלה כל אלה.

הם סמל של גבורה יהודית.

כל אלה שאיתם חציתי מדבר.

כל אלה שאיתם איבדתי בן משפחה וחבר.

כל אלה כל אלה.

הם הדגל של גבורה יהודית.

ועל ידי ישמעאלים.

כל אלה שנפלו חללים.

אותם אתה תזכור.

כי כל אותם אנשים שנפלו בפנים לבנים.

הם סימן אבות לבנים.

אותה גבורה יהודית.

איך מגיעים לקבר?

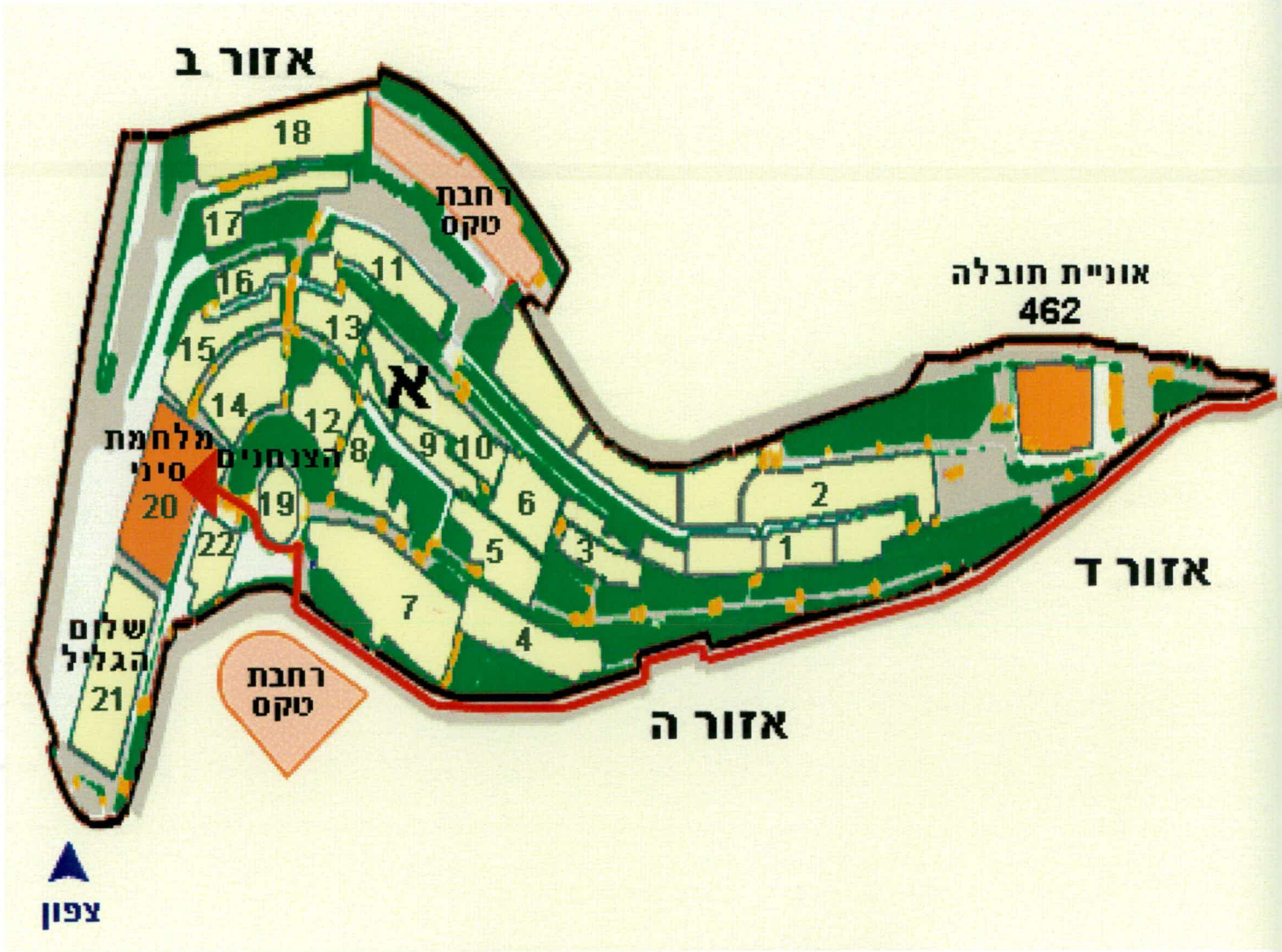

חניה | שביל | חלקה | רחבת כניסה | רחבת טקס | מסלול גישה

גנדרטה | שירותים | מדרגות | גינון | ברזיה | מסי חלקה | חלקה נבחרת

ת.נ.צ.ב.ה

מלחמת סיני
ועד מלחמת ששת הימים
כ״ד בחשון תשי״ז - כ״ח באייר תשכ״ז
4.6.1967 - 29.10.1956
יוסף אבלקוש • אליהו אבנת • זאב ארלר • אשר מסעוד אוריז
שלמה [סלומון] אוחנה • צבי אורבוך • אליעזר אורינגר
משה איצקוביץ • יעקב אלויה • אלישע אלופי • מרדכי [מורטו] אליאס
מרדכי אלירז • אליהו אפוטה • יצחק אפלבוים • דוד אשכנזי
שלמה אשכנזי • נתן בבכנוף • מסעוד בוגטוס • נדב בורג
יעקב בורלא • יואל בידרמן • ישעיהו בכר • ישראל בכר
אברהם בלאיש • יחזקאל בן אהרן • יוסף בן דוד • עמרם בן דוד
משה בן הרוש • ניצחי בן יהודה • ישעיה בקמן • ישעיהו נח ברייר
יעקב ברלינר • יצחק ברנר • עמוס ברסלבסקי • רפאל גוזדין
אליהו גינות • ישראל גלברזון • שמואל גלינקא • יוסף גרבי
משה גרינברג • שלום דדוש • מרדכי דואניס • שמעון דויטש
שלמה דורון • אברהם דנה • משה דניאלי • יוסף דרמן
ישראל הדר • יעקב הייטנר • אריה הירשטל • שמואל הרץ
יהושע הרשקוביץ • יעקב וייס • שרה וייסמן • בנימין וייץ
אורי ויצברג • אביה [אבי] ופינסקי • בכור זטלאוי • ברוך זיגדון
משה זילברמן • נפתלי זילברמן • איתן זילכה • חגי זכאי
שלמה חגולי • שלמה חובן • סמיח חיים • שמואל חיים
זבריה חמדי • יעקב חממי • יוסף חסן • בצלאל טוב
יהונתן טוביס • יהונתן טולדנו • ניסים טולדנו • נעים ימין
יחזקאל יעקב • נגי יעקב • יצחק יעקובוביץ
חיים פרץ • יאיר צברי • עמוס צוקרמן
אברהם צייג • חיים צנעני • זיוי צ
אהרון קהלני • יוסף [יעקב] קוטינסקי
יהודה קן דרור • אביעד [אביק] קצב • יהוד
עבד ראובן • אליעזר ראוך • זאב רוזנ
נורי רחמים • יהושע רייך • שלמה ר
זמירה רשתי • אפרים שוארץ • אליהו
דוד שטול • אהרון שטמרמן • אריה שטרית
יצחק שיטרית • שלמה שמחי • עבד שמעון
אברהם שקרג׳י • יצחק ששון • יוחנן תבל
שילר • משה שימחון
שיפמן • משה שיפרוביץ
שכנר • גלאל שכן טוב
שליסל • אהרון שלמה
שמואל • נתן שמואלוב
שמואלי • משה שמואלי
שמוקלר • משה שמוקלר
אהרון שמידט [שמי]
שמיר • יוסף שמעון
שמש • בנו [רב] שנייד
שניידרמן • זרח שעובי
שפירא • שמשון שפר
שקלנובסקי • משה שרבני
שרייבר • שלמה שרייבר
שרשון שרמן • דוד שרעבי
שרעבי • מנחם שרעבי
שקי • שמואל שרשבסקי
ששון • יעקב תורגמן
שמואל תשבי

בס״ד

ש דברים שרציתי לומר

ך אינם נענים לי

מילים שבחרתי אינן הטובות מכולם

מוקים מיני ים הסודות

אינם מובנים לי

אולי לא אבין לעולם.

א בכל הדרכים שרציתי ללכת הלכתי,

דרכים שהלכתי טעיתי

אי לא פעם אחת.

צבות מהלה כל שמחה,

ל שמחה ששמחתי,

מו ביקשתי דבר, דבר שאבד.

לומות שחלמתי והם מקיצים בי עדיין,

בריהם בעיני נשטפים מפני בדמעה.

לילות ייסורים לא ספורים

הטבעתי ביין.

אובד בדרכי - בדרכי הרעה.

ך בכל הדרכים

עולם לא אבדה לי דרכנו.

ם אם לפעמים

ערו מסביב הרוחות.

אהבתי אותך, והיה לנו טוב,

וב עד גדותינו.

היה לנו רע,

אהבתי אותך לא פחות.